

AZ ÖRÖKKÉVALÓ EVANGÉLIUM

Az isteni szabadításnak ez a küzdelme és harca, majd pedig a győzelme és diadala, tömören bele lett foglalva az első evangéliumba, azaz jóhirbe, amit Isten az Édenben nyilatkoztatott ki. *„És mondá az Úr Isten a kígyónak... ellenségeskedést szerzek közötted és az asszony között, a te magod között, és az ő magva között: az neked fejedre tapos, te pedig annak sarkát mardosod.”* (1Móz 3,14-15). Az Édenben elmondott első ígéletét azóta nagyon sokszor erősítette meg újabb és újabb kinyilatkoztatásokkal, amikben mindig új, addig még nem ismert részleteket tárt fel a megváltási tervéből.

Az Édenben adott kinyilatkoztatást azért adta Isten szimbolikus képekben, hogy a lehető legrövidebben ugyan, de minél több információt adjon át az emberi család számára. Ebben az üzenetben egy Szabadítót ígért, aki az emberi család tagjaként jelenik majd meg, hozzánk hasonlóan egy asszonytól született ember lesz. Ez az ígélet Jézus Krisztusnak Betlehemben bekövetkezett megszületésére utaló prófécia, aminek beteljesedésére Malakiás próféta is adott kinyilatkoztatást. *„De te, Efratának Betleheme, bár kicsiny vagy a Júda ezrei között: belőled származik nékem, aki uralkodó az Izráelen; akinek származása eleitől fogva, öröktől fogva van.”* (Mik 5,2).

Az Édenben megígért próféciaiban a *Mag* a *Kígyó* fejére fog taposni, ami győzelmet jelent az *asszony Magjának*, vagyis a Szabadítónak, és egyúttal halálos csapást jelent a *Kígyónak* (1Móz 3,15).

Ez a *Kígyó*, aki a Szabadítóval folytat küzdelmet, Sátánt jelképezi, aki mindig álnok módon mások mögé rejtőzve próbál megteveszteni és becsapni kezdettől fogva mindenkit.

A Jelenések könyvében egyértelmű azonosítást ad róla a Szentírás, miszerint „*ama régi kígyó, aki nevezetik ördögnek és a Sátánnak*” (Jel 12,9). János evangéliumában pedig azt mondta Jézus erről az ősellenségről: „*Nem állott meg az igazságban, mert nincsen őbenne igazság. Mikor hazugságot szól, a sajátjából szól; mert hazug és hazugság atyja*” (Jn 8,44).

A kettejük között kialakult küzdelemben a Szabadító az őskígyó fejére fog taposni, és ezzel győzi le, mert a kígyóra a fején keresztül lehet halálos csapást mérni. Ebben a küzdelemben viszont, ahogy a prófécia mondja, a kígyó is belemar a Szabadító sarkába, ami szintén halálos. A közöttük zajló küzdelemnek ez a csúcspontja következett be a Golgota keresztjén, ahol a Szabadító, azaz Jézus is meghalt, de a *kígyó*, azaz Sátán felett is kimondatott a halálos ítélet. Ezért Jézus, még a beteljesedés előtt azt mondta erről: „*Most van e világ kárhoztatása; most vettetik ki e világ fejedelme:*” (Jn 12,31).

Ez a szimbolikus kép nagyon érzékletesen szemlélteti azt a hatalmas küzdelmet, ami Krisztus és Sátán között zajlott le az első advent idején. Ha egy kígyónak a fejére taposnak, akkor biztosan el fog pusztulni. A Szabadító tehát egy megsemmisítő csapást mér a *Kígyóra*, amivel teljes győzelmet fog aratni felette. A küzdelem alatt viszont a kígyó is belemar a Szabadító sarkába, és a kígyó marása is halálos szokott lenni. Vagyis a Szabadító csak a saját életének feláldozásával tudja megszerezni a Kígyó feletti győzelmét, az emberi család részére.

Istennek az evangéliummal kapcsolatos újabb kinyilatkoztatásait mindig az emberi család körülményei és szükségletei határozták meg. Mindig ennek függvényében tárta fel az újabb részleteket, mert nem akart bennünket bizonytalanságban hagyni. De szükségtelennek látta a teljesség feltárását, mert idő előtt valószínűleg nem is értettek volna meg belőle nagyon sok részletet.

Isten magatartását az is befolyásolta a kinyilatkoztatásban, hogy ami nekünk örömhírt jelent, az Neki egy küzdelmet és harcot, kegyetlen szenvedést, végül pedig a halált. Az emberi család megszabadítása ugyanis, Sátánnak csak olyan módon történő legyőzésével valósulhatott meg, ami a Szabadító önfeláldozó halálát jelentette. Ez valósult meg és következett be a Golgotán.